

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Městský úřad Zábřeh, odbor sociálních věcí**, Masarykovo náměstí 6, Zábřeh, o návrhu na zahájení řízení ve věci přiznání životního minima, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 5. 2008, č. j. 38 Cad 15/2004 - 45,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se návrhem podaným u Krajského soudu v Ostravě dne 12. 3. 2004 domáhal uložení povinnosti žalovanému vyplácet žalobci od 1. 12. 2003 dávku sociální potřeby a doplatek životního minima v celkové výši 7100 Kč měsíčně. Podáním ze dne 20. 12. 2007 pak požádal krajský soud o ustanovení zástupce. Krajský soud v Ostravě jeho žádost zamítl usnesením ze dne 16. 5. 2008, č. j. 38 Cad 15/2004 - 45. V odůvodnění uvedl, že si od žalobce vyžádal potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. Žalobce soudu zaslal toto potvrzení datované dnem 7. 4. 2008, v něm však nechal nevyplněné všechny údaje ohledně příjmů z pracovního nebo obdobného poměru, z dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti, z hmotného a sociálního zabezpečení a další příjmy. Vyplnil toliko, že je spoluvlastníkem rodinného domu. Soudu bylo z jeho rozhodovací činnosti známo, že Česká správa sociálního zabezpečení rozhodnutím ze dne 4. 9. 2007 uvolnila žalobci od 2. 12. 2003 výplatu částečného invalidního důchodu ve výši 4790 Kč měsíčně, od ledna 2007 pak ve výši 5820 Kč měsíčně. Česká správa sociálního zabezpečení ve svém rozhodnutí rovněž uvedla, že důchod bude žalobci vyplácen od října 2007 a doplatek za období od 3. 8. 2004 do 1. 10. 2007 činí 203 997 Kč, přičemž tato částka již byla žalobci vyplacena. Z rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení podle krajského soudu

vyplývá, že žalobce zaslal soudu nepravdivě vyplněné prohlášení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech. Rovněž údaje o výtěžkových a majetkových poměrech manželky žalobce soud shledal nepravdivými, neboť ze své činnosti zjistil, že i manželka žalobce, s níž žalobce žije ve společné domácnosti, je poživatelkou invalidního důchodu. Krajský soud tedy neustanovil žalobci pro žalobní řízení advokáta, neboť s ohledem na to, že žalobce neuvedl všechny údaje o svých majetkových poměrech, nemohl soud posoudit, zda žalobce splňuje zákonem stanovené podmínky pro ustanovení zástupce.

Proti tomuto usnesení podal žalobce včasnou kasační stížnost z důvodů podle ust. § 103 odst. 1 písm. a), b), c) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Namítl, že napadené usnesení je zmatečné, vydané vyloučenou soudkyní, byla porušena nezávislost soudce a soudu. Částka 203 992 Kč je zpětný dluh za poslední tři roky. Stěžovatel navrhl, aby bylo napadené usnesení zrušeno a aby mu byl ustanoven advokát JUDr. Vít Vohánka.

Ve svém podání ze dne 22. 8. 2008 stěžovatel uvedl, že veškeré úkony Krajského soudu v Ostravě byly učiněny vyloučenými soudci, soudci tohoto soudu jsou v pracovněprávním vztahu k žalovanému, což zakládá pochybnost o jejich nepodjatosti. Advokát JUDr. Milan Janíček hájí zájmy vyloučených soudců Krajského soudu v Ostravě proti zájmům zastoupeného. Vůbec se stěžovatelem nekomunikuje, právní úkony činí bez jeho vědomí. Stěžovatel uvedl, že v této věci i ve věcech jiných žalob jej zastupuje JUDr. Vít Vohánka. Opětovně požádal o jeho ustanovení zástupcem.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud přezkoumal usnesení Krajského soudu v Ostravě z hlediska uplatněných stížných bodů a po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle ust. § 35 odst. 8 s. ř. s. navrhovatelí, u něhož je předpoklad, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Podle ust. § 36 odst. 3 může být účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. V souzené věci soud stěžovateli neustanovil zástupce, neboť stěžovatel řádným způsobem nevyplnil všechny kolonky ve formuláři prohlášení o osobních majetkových a výtěžkových poměrech tak, jak jej soud vyzval.

Nezbytným předpokladem pro to, aby byl účastník řízení ustanoven zástupce podle § 35 odst. 8 s. ř. s., je splnění předpokladů pro osvobození od soudních poplatků. Aby soud mohl tuto skutečnost zhodnotit, musí mu žalobce poskytnout součinnost v tom smyslu, že soudu sdělí své majetkové poměry. Jestliže stěžovatel v souzené věci neposkytl soudu navzdory řádné výzvě informaci o svých majetkových poměrech, nebylo možné dovodit, že je u něj splněn předpoklad pro osvobození od soudních poplatků. Proto Nejvyšší správní soud shledal postup krajského soudu, jímž soud stěžovateli neustanovil zástupce pro řízení o žalobě proti shora uvedeným rozhodnutím, jako zákonu odpovídající.

Stěžovatel přiložil ke kasační stížnosti rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2008, č. j. 4 Ads 17/2008 - 74, v němž soud konstatoval, že při rozhodování o ustanovení zástupce musí soud vzít v potaz i skutečnost, že případný doplatek důchodu je zapotřebí rozpočítat zpětně na jednotlivé měsíce, k nimž se vztahuje a teprve poté posoudit splnění předpokladů osvobození od soudních poplatků. Uvedené rozhodnutí však nelze na souzenou věc aplikovat, neboť ve zde souzené věci soud neustanovil stěžovateli zástupce z odlišných důvodů.

Zatímco ve věci sp. zn. 4 Ads 17/2008 soud neustanovil žalobci zástupce proto, že neshledal splnění předpokladů osvobození od soudních poplatků, v souzené věci Krajský soud v Ostravě dospěl k závěru, že žalobci nelze ustanovit zástupce s ohledem na to, že žalobce neposkytl soudu dostatečnou součinnost a nevyplnil řádně formulář prohlášení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech. Z totožného důvodu pak v projednávané věci nelze aplikovat ani rozsudek ze dne 27. 10. 2007, č.j. 4 Ads 36/2007 - 134.

Stěžovatel dále přiložil ke kasační stížnosti usnesení Krajského soudu v Ostravě, jímž byli soudci Okresního soudu v Šumperku vyloučeni z projednání věci vedené u tohoto soudu, kdy žalovaným byl právě Okresní soud v Šumperku. Pracovněprávní vztah soudců k tomuto účastníku totiž zakládal pochybnost o jejich nepodjatosti. Jestliže stěžovatel ze stejného důvodu dovozoval podjatost soudkyně JUDr. Siejové, která vydala napadené usnesení, nelze mu přisvědčit, neboť žalovaným je v této věci Městský úřad Zábřeh, odbor sociálních věcí, přičemž soudkyně Krajského soudu v Ostravě nepochybně není v pracovněprávním vztahu k tomuto subjektu.

Výhrady stěžovatele vůči jednání advokáta JUDr. Milana Janíčka jsou nepřipadné, neboť napadeným usnesením soud rozhodl právě o tom, že se stěžovateli žádný zástupce z řad advokátů neustanovuje.

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl po přezkoumání kasační stížnosti k závěru, že tato není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona. Neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 4. prosince 2008

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu